NORAKSTS
Lieta Nr.A420530110
A01791-11/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 11.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D. Suipe,

atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *Z.P.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Vides pārraudzības valsts birojam (turpmāk arī – Birojs vai atbildētājs) izsniegt tehniskos noteikumus būvniecībai nekustamajā īpašumā „*/Nosaukums/*" (kadastra numurs */kadastra numurs/*).

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējai 2008.gada 29.oktobrī Liepupes pagasta būvvalde izsniedza plānošanas arhitektūras uzdevumu dzīvojamās mājas, saimniecības ēkas un pirts būvniecībai nekustamajā īpašumā „*/Nosaukums/*" (kadastra numurs */kadastra numurs/*) un 2009.gada 18.maijā Salacgrīvas būvvalde izsniedza plānošanas arhitektūras uzdevumu apsildāmas siltumnīcas būvniecībai nekustamajā īpašumā „*/Nosaukums/*" (kadastra numurs */kadastra numurs/*), paredzot tehniskā projekta saskaņošanu Birojā.

2009.gada 30.jūlijā Valmieras reģionālā vides pārvalde atteica izsniegt tehniskos noteikumus saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktu. Ar 2009.gada 23.decembra lēmumu Nr.43-s (turpmāk – Lēmums) Birojs Valmieras reģionālās vides pārvaldes atteikumu atstāja negrozītu.

[2] Pieteicēja pieteikumā lūdz uzlikt par pienākumu izsniegt tehniskos noteikumus saskaņā ar turpmāk minēto.

Atbildētājs nepamatoti piemērojis 2003.gada 19.jūnija grozījumus Aizsargjoslu likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktā, jo šobrīd spēkā esošā tiesību normas redakcija atšķiras. Pieteicējas ieskatā minēto tiesību norma paredz atļaut uz viena zemes īpašuma izvietot viensētu ar palīgēkām, atbilstoši vietējās teritorijas plānojumā noteiktajai teritorijas atļautajai izmantošanai. Ja notiktu zemes īpašuma dalīšana, jauna zemesgabala platība nedrīkst būt mazāka par 3 hektāriem. Pieteicēja atsaucas uz likumprojekta „Grozījumi „Aizsargjoslu likumā" skaidrojumu un deputātu debatēm Saeimā trešajā lasījumā.

Vietējā pašvaldība izziņās norādījusi, ka nekustamais īpašums „*/Nosaukums/*" atbilst apbūvējamam zemes gabalam. Turklāt, saskaņā ar plānošanas arhitektūras uzdevumu pieteicēja ir veikusi elektrības pieslēgumu, bet būvniecība viņai liegta.

[3] 2010.gada 1.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Biroja paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par noraidāmu. Papildus Lēmumam, atbildētājs norādīja turpmāk minēto.

Aprobežojumi, kas noteikti Aizsargjoslu likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktā, ietverti ar 2003.gada 22.jūlija grozījumiem un paredz aprobežojumus zemes dalīšanai piekrastē, kā arī zemesgabala minimālajai platībai, kāda nepieciešama būvniecībai. Īpašums atrodas Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ierobežotas saimnieciskās darbības aizsargjoslā – ārpus pilsētām un ciemiem, un tas ir mazāks par 3 hektāriem. Īpašums izveidots zemes dalīšanas rezultātā 2004.gadā.

2009.gada 14.maijā stājās spēkā jauni grozījumi un ierobežojumu skaits samazināts. Tomēr, minētais neizslēdz nodrošināt piekrastes aizsardzības pasākumus. Birojs Lēmumā ir ietvēris apsvērumus šajā sakarā. Biroja ieskatā ierobežojums zemes dalīšanai viennozīmīgi jāskata kopsakarā ar mērķi nepieļaut piekrastē apbūves blīvuma palielināšanos tajās vietās, kas atrodas ārpus ciemiem un pilsētām.

Apstāklis, ka zemesgabals ierakstīts zemesgrāmatā, nenozīmē, ka to drīkst apbūvēt. Konkrētajā gadījumā jāvērtē īpašuma izveidošanas laikā esošais tiesiskais regulējums kopsakarā ar lietas izskatīšanas laikā spēkā esošo tiesisko regulējumu. Likums jau kopš 2003.gada paredzējis minimālo platību, kāda ir obligāti respektējama, lai pēctecīgi pretendētu uz būvniecības tiesībām. 2009.gada 14.maija grozījumu mērķis nebija atļaut tādu jaunu īpašumu, kura platība būtu mazāka par 3 hektāriem (ārpus pilsētām un ciemiem).

[4] Tiesas sēdē pieteicēja nepiedalījās, iesniegumā tiesai lūdza lietu atlikt, jo uz nenoteiktu laiku atrodas ārzemēs. Izvērtējot pieteicējas iesniegumā minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka tie nav pietiekams pamats lietas izskatīšanas atlikšanai uz nenoteiktu laiku.

Atbildētāja pārstāvis telefoniski informēja tiesu, ka atrodas tiesas sēdē Administratīvajā apgabaltiesā (lietas 74.lapa). Tiesa nolēma skatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja piedalīšanās.

Motīvu daļa

[5] Ņemot vērā administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un lietā esošos dokumentus, tiesa secina, ka prasījums nav pamatots.

[6] Aizsargjoslu likuma 36.panta pirmās daļas 2.punkts 2003.gada 22.jūlija grozījumu redakcijā noteica, ka Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslā ārpus pilsētām un ciemiem jaunveidojamā zemes īpašuma platību, uz kuras atļauts izvietot vienu viensētu ar saimniecības ēkām, bet ne mazāku par trim hektāriem, nosaka vietējās pašvaldības saistošajos noteikumos, bet apbūves blīvumu — vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā. Vietās, kur ir saglabājusies vēsturiskā viensētu apbūve, pašvaldība izstrādā saistošos noteikumus par arhitektūras prasībām jaunbūvējamām vai atjaunojamām ēkām atbilstoši vēsturiskajam apbūves raksturam.

Minētā tiesību norma 2009.gada 14.maija grozījumu redakcijā noteic, ka ārpus pilsētām un ciemiem uz katra zemes īpašuma atļauts izvietot vienu viensētu ar palīgēkām, viesnīcu un tai līdzīga lietojuma ēku, tūrismam nepieciešamo skatu torni, šajā pantā minēto infrastruktūras vai inženierkomunikāciju būvi atbilstoši vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktajai teritorijas plānotajai (atļautajai) izmantošanai. Sadalot zemesgabalu vairākos, katra zemesgabala platība nedrīkst būt mazāka par 3 hektāriem, izņemot gadījumus, kad atdalāmais zemesgabals ir nepieciešams šajā pantā minētās infrastruktūras vai inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un tā apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā.

No minētā izriet, ka ar 2003.gada 22.jūlija grozījumiem Aizsargjoslu likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktā tiek ierobežots būvniecības apjoms jaunizveidojamos zemes gabalos ārpus pilsētām un ciemiem, kas ir mazāki par 3 hektāriem. Ierobežojums neattiecas uz zemesgabaliem, kas izveidoti līdz minētajiem grozījumiem. Līdz ar to, tiesa secina, ka, pēc minēto grozījumu spēkā stāšanās, nebija iespējams izveidot zemes īpašumus, kas mazāki par 3 hektāriem, nepieļaujot apbūves blīvuma palielināšanos. 2009.gada 14.maija grozījumi saglabāja prasību, ka zemesgabals nedrīkst būt mazāks par 3 hektāriem, nosakot izņēmuma gadījumus.

Tādējādi, tiesa secina, ka, jebkurā gadījumā, pamata nosacījums ir viens – zemesgabalam jābūt likumīgi izveidotam pēc 2003.gada 22.jūlija grozījumiem.

Izņēmumi piemērojami vienīgi tad, ja zemesgabals nepieciešams šajā pantā minētās infrastruktūras vai inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un tā apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā.

Konkrētajā lietā nekustamais īpašums „*/Nosaukums/*" izveidots divu zemesgabalu „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums/*" atdalīšanas rezultātā 2004.gadā. Sākotnēji zemesgabals aptvēra 5,5 hektārus, pēc atdalīšanas – 1,4 hektāru (lietas 8., 9.lapa). Īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu atjaunotas 5,5 hektāru plātībā (lietas 25.lapa). Sākotnēji zemesgabals „*/Nosaukums/*" ierakstīts zemesgrāmatā kā viens nekustamais īpašums (lietas 21.lapa). Lietā nav strīda par to, ka vēsturiskās apbūves uz zemesgabala nav. Pieteicēja uz zemesgabala iecerējusi jaunbūvi, kas atbilst vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam (lietas 38.lapa).

Īpašums atrodas Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā un Rīgas jūras līča ierobežotas saimnieciskās darbības joslā un Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta administrācija nepiekrīt pieteicējas nekustamā īpašuma „*/Nosaukums/*" apbūvei (lietas 62.lapa).

No minētā tiesa secina, ka nekustamais īpašums „*/Nosaukums/*" 1,4 hektāru platībā ir patstāvīgs īpašums, kurš izveidots 2004.gadā. Proti, saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 29.pantu zemesgrāmatā katram patstāvīgam nekustamam īpašumam atklāj atsevišķu nodalījumu un, veicot ierakstus zemesgrāmatā par zemesgabala sadalīšanu, izveidoti trīs patstāvīgi nekustamie īpašumi.

Tā kā minētais īpašums izveidots 2004.gadā, uz tā apbūvi attiecināma prasība, ka tā platībai jābūt ne mazākai par 3 hektāriem. Līdz ar to, minētais īpašums identificējams kā jaunizveidots zemes īpašums un uz tā nav iespējama būvniecība dēļ platības ierobežojuma. Tiesa norāda, ka, neatkarīgi no vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma, īpašuma apbūvi ierobežo likums un tā mērķis ir nepieļaut apbūves blīvuma palielināšanos ārpus ciemiem. Piemērojamā tiesību normā iekļautais mērķis atbilst sabiedrības interesēm – cita starpā aizsargāt Rīgas jūras līča piekrasti no antropogēnās ietekmes (tajā skaitā būvniecības) faktoriem.

[7] Ņemot vērā minēto, atteikums izsniegt tehniskos noteikumus zemesgabala „*/Nosaukums/*" apbūvei ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt *Z.P.* pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Vides pārraudzības valsts birojam izsniegt tehniskos noteikumus būvniecībai nekustamajā īpašumā „*/Nosaukums/*" (kadastra numurs */kadastra numurs/*).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ D. Suipe
Rīgā, 2011.gada 11.oktobrī